

Lacrimi de ceară

Ina M.

Și cade-n fiecare zi câte o lacrimă de ceară
Din crengi maro și pământii, ce se răcesc și-ncep să doară...
Se scurge ceara înghețată către pământul împietrit,
Acoperit cu mare grijă de un covor îngălbenit.

Să nu privești în sus la ei, copaci de toamnă dezgoliți,
Căci vei simți durerea lor și te vor copleși tristeți...
Privește la tulpina lor și la pământul luminat
De ceara galbenă-n covor și lasă-te îmbrățișat
De lacrimile ce-au căzut din crengile înfrigurate
Și-acceptă moartea frunzelor căci viața merge mai departe !